

Выходитъ во Львовѣ що Середы и Суботы (крѣмъ рускиихъ святъ) о 4-ой годѣ по поууду.

Редакція и администрація підъ Ч. 15 плицъ Маріицкой.

Експедиція для мѣстценоухъ предплатникѣвъ уряджена въ друкарни Т. Шевченка (улиця Крива Ч. 2 на Г-омъ поверсѣ).

Всѣ листы, посылки и рекламации належитъ переслать підъ адресою: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 15 плицъ Маріицкой.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ стоить: на цѣлый рокъ . . . 8 зр. на пѣть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 2 зр.
Предплату належитъ переслать ерально (найдучше почтовымъ переказомъ) до: Администрація чао. „Дѣло“. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣтъ одной строчки печатной.
Рекламации неопечатаня вѣдѣтъ бѣтъ порта.
Рукописи не звертаются толькы на попередне застереженѣе.
Щодняное число стоить 10 кр. а. в.

Запросишы до предплаты.

Съ 1 (13) цвѣтня розпочився другой кварталъ, тожь просимо о скоромъ отповѣсѣ предплаты на слѣдующій кварталъ, щобы не послѣдовала ніяка перерыва въ высылцѣ нашої часописи.

Ново-преступающа предплатники одержать „Святый Вечеръ“ Дикенса въ особнымъ штебѣтъ безплатно.

Предплата стоить на кварталъ 2 зр. на пѣть року 4 зр. на цѣлый рокъ 8 зр. а. в.

Слѣдующе Ч-ло вышлемо толькы тытъ, що пришлютъ предплату.

Предплата принимается бѣтъ кожного 1-го кожного мѣсяця. Отъ Администраціи.

Русины

а позитивна министерства гр. Таф-фого.

На 70-омъ засѣданнѣ рады державной днѣ 1 (13) цвѣтня досытъ несподѣвано спавъ тяжкій ударъ на министерство Таф-фого. При спеціальныхъ обрадахъ надъ бюджетомъ рада державна большістю 154 противъ 152 голоебѣтъ не приволила на фондъ диспозиційный въ сумѣ 50,000 зр. для министерства Таф-фого. Приволенъе фондъ диспозиційный вже давно, бодай въ Австрій, перестало вважатися яко вырава довѣрїя для министерства. Приволяла на той фондъ централисты министерству Потоцкого такъ дуже имѣ ненавистному, голосовали за фондъ диспозиційнымъ Поляки и ний Славяне для министерствъ централистичныхъ. И сего разу большість палаты посѣбѣтъ рѣшила приволити на сей фондъ, застерегаючи лише, що тыкъ не высказуя своего довѣрїя для теперѣшного министерства, а икъ небудъ въ другой стороны, еще передъ початкомъ бюджетовыхъ розправа, було рѣчиво загалло-вѣсно, що централистична партія буде голосовати противъ фондъ диспозиційного, то всеиъ таки яко меншбѣтъ палаты посѣбѣтъ не могли централисты числити на успѣхъ въ своей стороны. Для того то вѣжемо, що сей

ударъ постигъ министерство Таф-фого до сѣтъ неожидано, тымъ бѣльше, що до сего причинилася случайна неприутибѣтъ досытъ значного числа посѣбѣтъ въ правѣцѣ. Мимо того всего самъ фактъ оставя особливо для насъ Русинѣвъ дуже много-важнимъ.
Передо вѣтъ ея новый доказъ, що верѣшуча политика министерства Таф-фого якъ въ одной стороны не веде до пожаданого рѣшеня пытаня внутрешного устрою чи перестрою державного, такъ въ другой стороны власне задля той верѣшности надѣбуе на неперестаннй перешкоды. Недовѣрїя въ стороны централистѣтъ, а недостача довѣрїя въ стороны автономистѣтъ — се наслѣдство той политики „по надъ партіями.“ Тымъ то и пояснися, для чого теперѣшна большість рады державной не стоить такъ твердо при министерствѣ Таф-фого. Безперечно програма помирени всѣхъ народѣтъ, яку собѣтъ поставило министерство Таф-фого, анышла щирый привѣтъ у всѣхъ народѣтъ. Однакожь до доброй програмы треба отповѣдного переведени, а министерство Таф-фого не завияло доси того способу осущени рѣшоуправленя и примирени всѣхъ народѣтъ. Тыя неспѣбѣтъ що до способу переведени рѣшоуправленя етъ тою слабою стороною министерства, задля котрой оно доси калѣкуе. Если етъ рѣчиво довгѣлными экспериментами доказано, що централизмъ не веде до осущени програмы гр. Таф-фого, що надто централисты етъ тымъ елементомъ ворожимъ адороному уладженю Австрій, помирени и рѣшоуправленю народѣтъ Австрій, то ижеи годѣ силитися на то, щобы въ централистѣтъ и автономистѣтъ адѣлати одну державну партію, щобы централисты разомъ съ автономистами вѣддерживали министерство, котре хоче впрость противного бѣтъ того, чого такъ завято держатся централисты, а що аныиъ такъ рѣшучо откидають автономисты. Стоить „по надъ“ тыми обома партіями значить стоить надъ непроходимою пропастію, тожь и не диво, що министерство Таф-фого разъ вправъ хитается и

гровить провалитися въ туо пропасть. Министерствю, котре справдѣ хотѣлобы сповнити програму гр. Таф-фого, не може мати дѣла съ централистами, оно муеиъ быти автономистично, такъ якъ переведенъе повной рѣшоуправленя и помирени всѣхъ народѣтъ Австрій творить еущиность автономистичного устрою державного. Доверия на поли автономии повинно министерствю угодоме станути и твердо етъоить „по надъ партіями“, бо имено середъ автономистѣтъ маемо партій, котрыхъ выключенъе панование будлобы може не меньше шкодливе бѣтъ самого централизму. Мы Русины въ Галичинѣ дуже добре чуемо и розумѣемо туо партійидеть середъ автономистѣтъ. Нашѣ найблизшй еуѣбды Поляки тожь само числять до автономистѣтъ, однакожь въ всѣхъ автономистѣтъ етъ они икъ наименше тому прихильный, щобы для всѣхъ народѣтъ дано рѣвнѣ права. Правда, на ивѣ етъ они автономистами, але на внутрь завятыми централистами. А подобий отповѣшеня заходятъ и въ иныхъ вравѣхъ, агадаемо лише про Буковину, Шлескъ, Тироль и т. д. Тожь совѣтъмъ понятно, що министерствю хотѣ съ автономистичною програмою не може быти партійно-автономистичнымъ, але повинно етъоить по надъ партіями автономистѣтъ, а радше по надъ поодинокими народами. Туо поруку рѣшоуправленя автономистичного устрою етаралося министерствю Гогенварта утворити въ законѣ о народностяхъ, той condition sine qua поп справедливого автономистичного устрою державного Австрій. Такомъ поруки не етаралося министерствю Таф-фого доси подати вѣтъмъ народамъ выжидачимъ рѣшоуправленя.
Тымъ способомъ можна собѣтъ пояснити, для чого народы Австрій, икъ небудъ радо повитали програму гр. Таф-фого, безъ довѣрїя приглядюются дотеперѣшнѣ хитаннѣтъ министерства и выжидюють обѣтъмъ дѣла, для чого и нослы, прихильный душою и сердцемъ осущени той програмы, далеко етъоить бѣтъ министерства, котре не перестаетъ кокетувати съ централистами.

На разѣ не хочемо входить въ розбѣръ дальшой еудьбы министерства гр. Таф-фого, имено чи министерствю буде обходитися безъ фондъ диспозиційного, чи подаеъся до димисіи, чи послѣдую розширенъе палаты посѣбѣтъ (икъ того бажають Нѣмцѣ). Мы хочемо звернутися еще до самого неприволеня фондъ диспозиційного и поднесимо той многоважнй фактъ, що при голосованнѣ надъ диспозиційнымъ фондомъ голосы рускиихъ посѣбѣтъ, доси ишовѣтъ игнорованыхъ черезъ гр. Таф-фе, переважили на искористъ министерства. Треть рускиихъ посѣбѣтъ могло рѣшити приволенъе диспозиційного фондъ, — треть рускиихъ посѣбѣтъ задало ударъ министерствю. Була се вправдѣ толькы случайность, котра подала Русинамъ возможность заваяти своими голосами къ рѣшучѣтъ хвалѣ, однакожь и та случайность была дуже поучаючою для гр. Таф-фого, икъ неотповѣдно етъ его политика забубуваюча межѣ иными и на рускій народѣтъ выжидачій переведени рѣшоуправленя. Средъ розправа надъ фондомъ диспозиційнымъ забраиъ голосъ п. Козальскій и ивѣтъ именемъ 3 рускиихъ посѣбѣтъ слѣдующе осѣдченъе: „Въ имени нашої трѣбѣтъ, котра мая честь въ той выс. палатѣ вступати рускій народѣтъ числячѣтъ въ Галичинѣ около 3 миліонѣтъ, складаю для умотивовани нашого иныѣшного голосовани слѣдующе осѣдченъе: аваживши, що Арт. 19 основныхъ законѣтъ для Русинѣвъ все еще оставя мертвою буквою и тому совѣтъмъ понятно, що наша терпѣливѣтъ въ выжиданю лучшихъ отношенъе вже вычерпалася; аваживши, що наша народиность чуеиъ въ своихъ природныхъ историчныхъ и политичныхъ правахъ покражденою, оскорбленю и угнетеною и сей сумный станъ передо-вѣтъмъ мая привнесати неоправданому еступнованю правительства тымъ бѣльше, що токъ правительство не толькы заведѣбуе законы таякомъ для Русинѣвъ въ житю переводити и належно выконувати, але противно партикулярне етановиѣтъ нашихъ народныхъ противникѣтъ очевидно на

СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ

(повѣи Е. Дикенса). 18.

О Т Д Ъ Л Ъ І V.

Послѣдній зъ трѣхъ духѣтъ.

Гл. Ч. 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

„Добры, чи вѣтъ?“ спытала на ново. „Щоны, вѣтъ, неправда?“

„Здѣ.“

„Такъ вже нема для насъ выходу?“

„Бѣтъ, еще слаба надѣя.“

„Если даеъся амычѣтъ, то певно, що бы еще была надѣя“, сказала она. „Але въ томъ власне цѣла штука! Се будлобы чудо, печувано чудо.“

„Для него вже за рѣвно багытъся въ милосердѣ“, сказала она. „Онѣтъ умеръ!“

Остатне слово вѣлектризовало ея.

Въ першѣтъ хвилѣ забылася радѣтъ на ея лице; але вже въ другой минутѣ пожалуваа она той радости, и просила Бога о отпущенъе той провинны.

Всеиъ таки перше вразенъе выказало радѣтъ.

„То, що менѣ вчера вкасъ на пѣвъ пѣвня инына сказала“, говоривъ онѣтъ дальше, „було дѣйствию правдою. Я не вѣривъ тому, думаючи, що онѣтъ вычайнымъ способомъ точе побутииъ мене и голоситъ себе хорымъ; тымчасомъ онѣтъ бѣтъ тогда вже бѣтъ вычайнѣтъ смерти.“

„На когочѣ перейде нашъ довѣтъ?“

„Я не знаю. Але пока что, мы все можемо еще разоубути гроша; а хотѣбы и ивѣ, то все таки его наслѣднѣтъ не буде такъ бѣтъ сердца, икъ онѣтъ. Нынѣшну ноць можемо съ спокѣйнымъ сердцемъ переспати, Каролино!“

И дѣйствио они повесѣлѣли обою. Навѣтъ дѣтъ, котрѣ прислухунуиъся разговорѣтъ ничого не розумѣли въ ней, вымогодили свои лица, и почували щастливыми, а все — черезъ смерть того чоловіка. Однымъ вразенъемъ, ике смерть его зробила на цѣлой родинѣ, була — радѣтъ.

„Духу“, сказала Скруджи, „Покажи менѣ иныѣтъ чутѣ выкликане черезъ смерть, а ивѣ, то буде образъ той до вѣтъкы передъ монжи очима стоить.“

Духъ поныиъ его улицами, черезъ котрѣ онѣтъ неразъ досытъ часто переходилъ, але теперь надармо шукавъ и оглядаеа за собою. Они вступили въ хату Боба Крачѣтъ, где були иже давнѣтъше, и аваживши матерѣ, що съ дѣтъми сидѣла коло огню.

Все было тихо, спокѣбно, дуже спокѣбно. Крикливой малѣ Крачѣтъ сидѣли молчаливы, наче камѣний на лавцѣ, и глядѣли на Петра, котрый державъ передъ собою отворену книжку. Мати и доньки шили. Але и они не говорили ни пѣвъ слова.

„Онѣтъ иныѣтъ дѣтъ, и поставиъ его въ середину.“

Такѣтъ слова почувъ Скруджи, але въ отки, самъ не аважѣ. Хлопецъ мусѣлъ икъ певно прочитати въ той хвилѣ, коли онѣтъ вступавъ до комнаты. Оттакъ наступила аныѣтъ тишина.

Мати положила роботу на етъѣтъ и приложила руку до очѣтъ.

„Сѣтъло раанѣтъ мене“, сказала она.

„Сѣтъло? ахѣ, бѣднѣтъ Тайни Таймъ.“

„Вже менѣ теперь лѣтъше“, сказала панѣ Крачѣтъ. „Вже неавдого видѣде бѣтъко, а я не хочу, щобы онѣтъ аважѣ, що я терплю на очѣтъ.“

„А иже что ишо его не видно“, сказала Петро, замыкаючи книжку. „Але менѣ аважѣ, що онѣтъ теперь иде далеко не такъ скоро, икъ передъ тымъ.“

Они затихли аныѣтъ. Въ концѣ промовила мати тихимъ, спокѣйнымъ голосомъ, котрый толькы одинѣтъ разъ авдрожавъ невзначно:

„Я знаю, що онѣтъ — я знаю, що етъ Тайни Таймомъ ишовъ онѣтъ дуже скоро.“

„И и такожь“, сказала Петро.

„И мы такожь“, сказала вѣтъ хоромъ.

„А икѣтъ быиъ онѣтъ лѣтъшѣтъ, а икъ дуже любѣтъ его нашъ бѣтъко. Але отъ и онѣтъ.“ Двери отворилися и Бобѣтъ ишовѣтъ въ хату. Бѣтъ подали аравѣтъ ветеру и вѣтъ тошнѣли коло него, хотѣчи ему услугувати.

Оттакъ выѣвало двое дѣтъи ему на колѣна. Они приложили свои малѣ лица до его лица и глядѣли ему въ очѣ, начебы хотѣли сказати: „Не журися такъ дуже, нашъ добрый бѣтъко.“

Бобѣтъ бѣтъ иныѣтъ дуже озвѣленный. Онѣтъ бесѣдувалъ живо съ цѣлою родиномъ. Онѣтъ оглядавъ роботу на етъѣтъ, и хвалѣтъ пыльидеть жытки и домыкъ.

„Вы кождичте передъ недѣлою?“ спытавъ онѣтъ.

„Передъ недѣлою? То ты бѣтъ иныѣтъ тамъ?“

„Такъ моя любѣтъ“, отповѣтъ Бобѣтъ, „и хотѣбыиъ щобы и ты тымъ иныѣтъ. Побачишь яко гарне, зелено мѣце; та правда, ты и не разѣтъ его оглядати будѣшь. Я обѣтъиъ ему, що въ недѣлою прѣдемѣ тамъ. Моя бѣднѣтъ, дорога дѣтъина“, аврѣдѣтъ Бобѣтъ. „Моя нещасливо дорога дѣтъ!“

Онѣтъ не могъ поавдержатися доши и зарыдѣлъ голоснымъ плачемъ. Оттакъ вышпѣтъ въ комнаты и вступавъ на етъѣтъ, що вѣли на гору. Горѣтъна комната была осѣтъчена и прибрана по етъѣтъточному; на танчанѣтъ лежалъ иныѣтъ трунѣтъ Тайни Тайма. Бѣднѣтъ Бобѣтъ вышпѣтъ коло него, похлѣвши голову; оттакъ вѣтъиъ и отгнувшись поцѣлувалъ аныѣтъ чоло — онѣтъ не аважѣтъ иже бѣтъше, онѣтъ бѣтъ погоднѣтъ иже съ еудьбою.

(Дальше буде.)

на рукахъ бѣдноты, а предѣлъ ни одинъ процентъ не могъ перевести значительныхъ оцѣнокъ. Се рѣчь пени, що автономична администрація дуже значно побільшала конста цілку админістрації. Отъ р. 1862—1878 зросли долати до податківъ безпосереднихъ в 125-5%. Зъ безпосереднихъ податківъ припадає на Австрію пересѣчно на голову 4 зр. 60 кр. Але внаслідокъ виліає вь содѣсть податку на поодинокихъ краяхъ. И такъ припадає на безпосереднихъ податківъ на одну голову: въ долиській Австріи 12 зр. 9 кр., въ горьшій Австріи 5 зр. 40 кр., въ Зальцбургі 5 зр. 20 кр., въ Чехахъ 5 зр. 10 кр., въ Моравіи 4 зр. 89 кр., въ Примерію 4 зр. 40 кр., въ Опари 3 зр. 97 кр., въ Шлезію 3 зр. 97 кр., въ Каринтію 3 зр. 57 кр., въ Крайні 3 зр. 30 кр., въ Галичій 1 зр. 94 кр., въ Тиролю 1 зр. 82 кр., въ Буковині 1 зр. 82 кр., въ Далмаціи 1 зр. 68 кр. Бодибь огже заветѣ автономичный устрѣй, то тымъ доведеобы поодинокіи край до фпансовою руним, бо они не будибь въ оиді покрити конста впакою админістраціи. — Миністеръ еинаподѣвъ надѣся богато на реформу податкову, однакомъ, побла пересидѣня бодѣдника, податки бѣтѣ недѣланимостіи (Real. tener) не дадутъ вже підняшити, огабел лише податокъ особисто доходуимъ. — Переходячи до отишоень сторонничтѣвъ подноситъ бодѣдникъ, шо вѣрноконституційне сторонничтѣво моглобы порозумѣтиса съ галичкими послѣми (Полсакма) и съ либеральними ола вѣнськими послѣми, але не съ тыми консерватистами, котрі борютея противъ новочасноа державы.

Пос. Герерт (проводникъ Молодо-Чеховъ) подноситъ трудности критики бюджету, бо не ясно еще точной статистики австрийскихъ бюджетовъ. Долгъ державный выноситъ 2.690 миліоновъ. На оплату отоготѣвъ бѣтѣ того долгу платитъ Долганія 112 миліоновъ, а дочисливши до сего выдатки вѣдѣлий, цивилнѣк лѣту и. т. д. маемо непродуктивныхъ выдатковъ 239 мил. Продуктивный выдатки выноситъ 76 мил. Отъ р. 1872 зменшася мѣстою державный, р. 1872 в 63. мил. р. 1873 в 78. мил. р. 1874. в 78 мил. р. 1875 в 43 мил. р. 1876 в 35 мил. р. 1877 в 144 мил. р. 1878 в 60 мил. р. 1879 в 80 мил. а на роки 1880 принято яко зменшеніе 25 миліоновъ. Такий шрѣбѣтѣ недобору веде до руним. Такожъ збодѣлшоа задолженіе Угоршими. Зъ того не можна выратоватиса подышменіемъ податковъ вже хочѣбы для того, шо податки въ Австріи, зъ изыатіемъ найбогатшыхъ краѣвъ Франціи и Англии, суть вѣншыи, вѣншыи якъ въ вѣйхъ прочихъ державахъ. Щобъ прѣйти до ладу въ державныхъ финансахъ треба дослѣдкѣ причины финансовоа уадыкѣ. Ты причины суть: блудни внутрення политикѣ ведена не въ духѣ австрийскѣ але нѣмецко-народнѣкѣ и огѣтна той политикѣ, неменше хибна политикѣ вѣншыи. Перша политикѣ веде до утѣнона австрийскихъ Славянъ, друга сопотѣншлшоиса природному розвоиса полудневоеа Славянщины огчушила намы сжиматіи полудневыхъ Славянъ и до вѣла надто еще Австрію до великихъ безпористныхъ жертвъ въ грошахъ и ирони. Бодѣдникъ внакас окуацію Босіи и Герцоговини яко противу такъ интересамъ такошій людношты, котра радше належитъ до Сербіи або Черногоріи, якъ интересамъ Австріи, котра подѣлѣкашача верховодство нѣмецкого элементу а пригѣтаючи Славянъ поступас на добрѣтѣ совѣйхъ блудной. Бдишо-епаолова програма для Австріи може бути: "рѣвна охороша и рѣвнй прама для вѣйхъ." Бодѣдникъ буде въ специальныхъ розиравахъ голоубувати противъ огѣдѣлѣнь бюджету тымъ министромъ, котрыхъ урядовѣ дѣятельность уважае яко противну интересамъ державы.

Пос. ери Мазъ возмѣжуе съ попереднихъ бодѣдниковъ и противъ заводу германізаторѣвъ подноситъ, шо послѣ статистическихъ дѣтъ бѣтѣ нѣлого раду лѣтъ одинъ нѣмецкій элементъ въ Австріи не пободѣлшася и не поувася напередъ по за свои дѣлшй границѣ. Бодѣдникъ жалде справедливого закона о народностихъ; министертву закладѣ неконвенцишю, выказуе, шо министрѣво не може стовти по надѣ партиями, шо ораци парламентарна поступас дуже по-жале, шо и праца содѣлѣвъ сивѣна зъ инми министрѣтва. Для того бодѣдникъ противный министрѣтву.

Пос. ери Мовши (зъ Далмаціи) подноситъ, шо дотепершій основній законъ державный суть недостаточный, шоби обѣанѣтѣ прама и интереса народнѣкѣ. Для того бодѣдникъ подноситъ потребу ревизии конституции и выборовъ ординаций.

Пос. Гавзеръ выступилъ противъ того, жѣбы то вѣрноконституційна партія будѣ представительскою австрийскою идею. Таа партія стремитъ до того, шоби нѣмецкій элементъ переважаѣтѣ все и вѣдѣлѣтѣ. Се есть исторична идея державныа — идея германізаціи. Той идея треба противопоставити идею славянофильну, идею державныа будучности, котра поинакас Австрію яко прѣбывающѣ народнѣкѣ рѣволюційныхъ потребующихъ существованія Австріи для вѣльного существо-

ванія. Австрія яко держава права (Rechtsstaat) положена межѣ двома державами силы (Росією и Нѣмеччиною) муентъ бити вѣрною своей жисіи. Бодѣдникъ указуе, шо бѣтѣ кола заключеноа угоду съ Уграмъ, Угорщина огабѣла вѣрною (?) частью Австріи. Въ Галичій, побла гадки бодѣдникъ, розвинула австрийскій (?) патриотизмъ доверна бѣтѣ часу сподобилшося Галиччии (!). Бодѣдникъ выступас яко иншій противникъ австрийско-нѣмецкого союзу. Въ способѣ дотепершій полемизуе огжеас бодѣдникъ съ попередними централистическими бодѣдниками, выказуе неосновательность голосѣнь о угтисеніи Швабій, о розширеніи народнѣкѣ, о реванцій. Гавзеръ выводитъ далше, для чего Поляки черѣтъ догѣй часть не могли оспонитиса съ австрийскими (и теперь еще не конче оспонились, якъ пр. выказуе бодѣдн. Романовича державн 2 (14) цѣтвѣти при кандидатствѣ на посада до союму патріотизмомъ. Отгасъ зертася бодѣдникъ до бюджету. Переглядаючи австрийскій бюджетъ за послѣднихъ 12 лѣтъ можна замѣтити чотыри добы финансовоа политикѣ: перша доба оцѣнокъ бѣтѣ р. 1868 до 1871, друга доба иллюзіи бѣтѣ р. 1871 до 1873, трета доба податковоа реформы бѣтѣ р. 1874 до 1878 и четверта доба безотрадного неимниму бѣтѣ року 1879 до 1880. Виравдѣ бачимо въ послѣднихъ лѣтахъ, шо стѣтъ финансовѣ шо-разѣ погѣршася, але не можна зновъ огѣдѣнатиса огѣчаяно. Нашѣ державный долги пойдѣють рѣчно 28-4% бѣтѣ нашихъ приходѣвъ, але маемо въ Европѣ еще сѣмъ державъ: Туреччину, Ромушю, Португалію, Францію и Испанію, въ котрыхъ долги державный пойдѣе еще болшій процента зъ приходѣвъ. Выдатки на воѣноу выноситъ 17.2 процентѣвъ бѣтѣ нашихъ приходѣвъ, а болшѣя часть европейскихъ державъ выдѣе до много болше на воѣноу. Только конста набору приходѣвъ (Einkubungs-kosten) суть у насъ рѣмѣрно за великѣ. Шо до высокости податковъ, то припадає въ Австріи на одну голову пересѣчно 15 зр. 70 кр. податковъ (посередного и непосредного), але въ чотырохъ державахъ: въ Франціи (25 зр.), Англии (20 зр. 40 кр.), Нидерландахъ (19 зр.) и Испаніи (15 зр. 80 кр.) припадає на одну голову болше податковъ. Зъ того видно, шо у насъ реформа податковъ, а именню ихъ подышменіе дуже тяжке. Для того таа реформа муентъ поступати дуже повдѣлно и оглядно.

ЗАГРАНИЦА.

Росія. Въ минушѣмъ числѣ подали мы до вѣдомости розпорядженіе Лорисъ Меликова, котрымъ ограничено автократичну власть генералъ-губернаторѣвъ, а натомѣтъ розширено компетенцію губернаторѣвъ цивильныхъ. Розпорядженіе се прѣйнято въ Росіи съ великимъ задоволеніемъ, такъ якъ тымъ способомъ знищено разѣ на все самоволоу тыхъ дѣятельныхъ сатраповъ росіейскихъ, котры, посѣдаючи власть неограничену надзуживали ея надѣршо. Догѣтъ, прѣмѣтити, шо такий генералъ-губернаторъ маѣтъ право, отки найуопокѣйльнѣшихъ горожанъ, урядникѣвъ и учителей на проетѣй навѣтъ ложный доносъ полиціи або приватныхъ людѣй вѣмѣлати якъ стѣбъ на переселеніе въ найболше огѣдалей губерний по такъ званому "админістративному порядку". Админістративный сеѣ порядокъ надѣванъ генералъ-губернатору властью, "по ресолтѣ" навѣтъ такихъ минимыхъ вѣноватыхъ, котрыхъ вану оправдѣтъ судѣ значнайный.

Соціалисти женевскій звернулись до гр. Лорисъ Меликова съ огѣрытымъ писемомъ, въ котромъ домагаються цѣлѣкѣтѣного удушенія генералъ-губернаторѣвъ, закрытѣя процѣсовъ противъ членѣвъ ихъ товарищества, знесенія Ш. огѣдѣлѣня, свободы слова и права, вольныхъ зборѣвъ и еясианія репрезентации народноа.

Стѣтъ здоровля кн. Горчакова безнадѣлшый.

Агенсе Россѣ дементуе вѣсть, подану прасомъ европейскою, о вторженіи 20—40 тысячой арміи въ край приамурскій.

Генералъ Скобелевъ удавоа по розпорядженію министрѣтва воѣны до Туркестану, шоби тамошній отишоень выслѣдити на мѣстои и прѣдложить правительству планъ операційный противъ Туркманѣвъ.

Побѣд Негой-а обѣбѣе начальство надѣ росіейскою флотилією въ хивьскѣмъ морѣ адмиралѣ Бутакѣвъ. На границѣ туркестанско-китаѣской громадѣтѣся обозерачійный росіейскій морнукъ подѣ начальствомъ полковника Куропаткина. Въ Франціи замовило правительство 200 пушокъ найновѣйшоа конструкции, котрыхъ скорострѣлность выноситъ 40 выстрѣловъ на минуту. Одна батарея выдѣе на минуту 6000 кулибѣвъ картечныхъ.

Франція. Кардиналъ Инанъ предложѣтъ французскому правительству прѣдѣтъ пѣлы Лѣва XIII. противъ декретѣвъ зъ 17. (29.) марта.

На мѣсто кнѣзя Орлова сподѣтѣся въ Паризѣ князя Лобанова, амбасадора росіейского въ Лондонѣ. Орлова кандидатомъ изъ

мѣстоцѣ недужого кн. Горчакова або до Лондону.

Англія. Либералы переважають досѣ 64 голосами сторонничтѣво консервативне и прѣдлицкихъ Гомеруадѣвъ.

Зъ Афганістану нема важѣйшихъ вѣстѣй.

Туреччина. Султѣтъ подписалъ 25. марта (6 цѣ.) конвенцію съ австрийскимъ правительствомъ въ справѣ упорядкованія церковныхъ отишоень православной церкви въ Босіи и Герцоговинѣ. Документъ конвенцій уложилъ екуменіей патріархъ царгородскій съ гр. Дубскимъ, амбасадоромъ австрийскимъ въ Царгородѣ, въ ламцѣ греческѣкѣ. По подписанію запрошенъ патріархъ прѣдѣстѣватѣль австрийскѣмъ амбасадѣ на бейкетѣ, при котромъ оновинѣ тоагѣтъ на честь цѣсари. Гр. Дубскій огѣнонѣтъ тоагѣтъ на здоровѣ султана. Конвенція надає право выбору епископѣвъ цѣсаревѣ, а посѣнчѣе ихъ огадѣе въ руки патріарха карлоніцкого. Яко вынагороду за утраченѣ такѣмъ и другѣй оплатѣ одержѣтъ патріархъ царгородскій рѣчну суму паншалнѣю.

Султанъ выдѣлъ блѣншій инструкціи, въ якѣй способѣ Черногорцамъ належитъ огѣлати огѣтупленій имѣ територіи въ замѣнѣ за Русію и Плянѣ.

Нѣмеччина. На дѣнхъ подписано продолженіе договору торговельного межѣ Нѣмеччиною а Австрією по конѣцѣ червца 1881 р.

Союза рада, зложена зъ прѣдѣстѣватѣль вѣйхъ державъ нѣмецкихъ, канцитулѣвала передѣ дѣжисією князя Бисмарка и прѣстага на его прѣдложеніе, шоби переказы почтовой подѣлѣгали остемѣлѣванію. Щобъ на будуще усторонити подобѣй колізіи, ака найновѣйшими часами зайшла межѣ союзною радою а канцлеромъ нѣмецкимъ, рѣшено змѣнити регуларнѣтъ.

НОВИНКИ.

— **Пригадуемъ Русинамъ-выборцамъ львовскимъ**, шо сегодня в 1/2 7 год. вечеромъ огѣбудутъ въ сѣли Народного Дому зборѣ въ цѣли порозумѣтиса шо до выбору посла въ соймъ зъ мѣста Львова.

— **Перенесеніе мощѣвъ бл. п. митрополита Гр. Яхимовича** рѣшѣтъ Совѣтъ "Нар. Дому" зъ прѣчыны перешкоды многихъ огѣложити на 10 (22) цѣтвѣти т. е. на четверть слѣдующого тыждѣня.

— **Впрс. Митрополитѣ** намѣбра огѣправитѣся на посѣщенія архиащирскѣ для 5 лѣтъ, маѣ, въ середу, вѣншыи погамокъ до Черновѣцъ. По посѣщенію деканата Буковинского Впр. Митрополитѣ шоѣтитъ деканатѣ Святѣискій.

— **Коломыйскій рускій товариства** будутъ обходити сего року величымъ торже отвожѣ дѣнь 3 мая, дѣнь освобожденія народа бѣтѣ панщины. Програма торжества незадолго будѣ уложенъ и обѣщѣний.

— **Зъ Коломыѣ.** Въ недѣлю дѣнь 6. (18) цѣтвѣти 1880. будѣ данѣ 4. прѣдѣставленіе руского аматорского театру въ Коломыѣ, въ сѣли и. М. Вѣлоуса (1 поверѣ): Вѣрѣ хивнѣцѣ (Каррасоу гогале), народна драма въ 3 дѣйствихъ (9 огѣслонахъ) Корженѣвского, — музика Вѣрѣцкѣго. Цѣмъ мѣстоцѣ: Крѣсло 80 кр. — въ дальшихъ рядахъ 60 кр. Партеръ 40 кр. — для учѣнѣвъ, гарнизону и ослѣвъ 25 кр. Члены литерат. драматичного общества платятъ половину цѣны на мѣстои сидѣній а на партерѣ мають вѣтуть вольный. Початокъ в 6 год. 7 вечеромъ.

— **Зъ Станиславова** доносѣтъ: Полиція гутѣшѣа вырѣмѣ, шо до нашего мѣста и окрестности зѣздѣматѣся агѣнты (межѣ вѣтрѣми суть жиды Амстеръ зъ Черновѣцъ и Варѣ зъ Коломыи) и вербують сотками солдатъ до Ромуши и Болгаріи, даючи имъ гроши зъ торѣ и обѣщючи добрѣтѣ стѣновѣша. Многиехъ звербованыхъ вже вывѣзали яко колонистѣвъ. Станиславѣскѣ старостѣво забороуваѣтъ въ своѣй полѣтѣ таѣй вербованія и вывѣзѣ.

— **Конвѣтъ для рускихъ дѣвчатѣ** есть нынѣ, по выкрѣтыхъ поступкахъ монахинѣ-Бенедиктѣнокъ въ Черновѣцѣ, неале болше лѣтъ коли, кончишѣтѣю глубоко всѣмъ Русинами поучѣно. Далого то воладѣ рускѣ патріоты промышленнѣтъ навѣтъ тымъ, якимъ чиномъ, якими средствами далѣбѣе оосуществити мысль заснованія такого конвѣту для дѣвчатѣ нашихъ. И въ конвѣторіи дѣлѣвѣнѣй, якъ дѣвѣдѣуемосѣ, огѣбуванѣтъ теперь наряды надѣтъ тымъ, чи не можнѣбы перенести Василишкѣ зъ Словитѣ до Львова и утворити подѣ ихъ заѣдѣнованѣмъ конвѣтъ дѣвчѣй. Выбрана янкетѣ, котрой прѣдѣстѣватѣлъ есть Прѣв. Епископѣ-Сураганъ, занимаѣея уже тою справѣю.

— **Банкѣ селянскій** прѣдѣтъ лиценціями за часъ своего 11 лѣтнього существованія 1852 господарствѣвъ. За минушій рокѣ шрѣбѣвъ будѣ еказѣцію на 1151 должничѣвъ а прѣдѣтъ 476 господарствѣвъ.

— **Про школу гончарску въ Коломыѣ** рускаго "Русскаго Рада": "Коломыѣскоа школа

гончарска, существующа уже бѣтъ 3 лѣтъ якосѣ не поступас и не розширає своихъ вырѣбѣвъ. Черезъ 3 роки добравѣтъ директоръ той школы глинѣ, спрѣвадѣжуваѣтъ бѣтъ зъ розличныхъ стѣторѣвъ краю, пробовано на всѣ способы, але шѣжѣ, коли вырѣбы той школы суть далѣе дорожшій, якъ зычѣтѣбно нашихъ гончарѣвъ, та про тое не може она и конкуренціи держати. Одно, шо треба признать нашѣй школѣ гончарскѣй то будѣ тоа, шо тутѣшній гончарѣ у дѣтѣши или свои вырѣбы далѣе болше, нижѣли прѣжде, и шо болше число начиня вынальнѣтъ и рознозѣтъ по армаркахъ. А естѣ тутѣ двоѣхъ теперь простыхъ гончарѣвъ, которѣ, якъ всѣ знатокѣ узнають, в много лучшии вырѣбы дѣстѣватѣють, нижѣли сама школа гончарска."

— **Товариство огородничѣ-садѣвниче у Львовѣ** выслало подѣ адресоу Рады школы, огѣружѣныхъ въ Стрѣно, Рѣшовѣ, Гусятинѣ, Чортковѣ, Золочевѣ, Ярославлю, Тернопѣли, Черѣмилѣтѣ въ сѣчѣ штуку вънакрасныхъ щѣпѣ для безплатного роздѣлена межѣ тамошній школы.

— **Посолѣ Отто Гавзерѣ** выдѣлъ сѣмъ лѣями политичну брошѣру "Deutschthum und deutsches Reich", котру теперь живо розбирася всѣ австрийска праса, — нѣмецка дуже непрѣхильно.

— **На посла до союму** зъ мѣста Львова кандидатѣтъ Тадеѣ Романовичѣ, редакторѣ газеты "Nowiny." Гдѣякѣ подноситъ еще кандидатѣтурѣ Теодѣла Меруновичѣ, секретарѣ Львовск. радѣ повѣтѣной, автора книги "Żydzi" и дра Алекс. Явнѣйского, бывшего президента мѣста Львова.

— **Краковскій процѣсъ соціалистѣвъ**, тягнувшійся два мѣсѣцѣ, скѣвичѣся для (2.) 14 цѣтвѣти. Судѣи присѣжикѣ огѣ год. 11. вѣчеромъ выдѣли вердиктѣ увѣлѣнѣючій головныхъ обвинѣннѣхъ бѣднѣшѣтѣю 8 годѣсъ, а прочихъ обвинѣннѣхъ огѣоголосно бѣтъ зѣкѣпного имѣ злочинствѣя зъ §. 65. (забурѣня спокою публичного).

— **Лицитаціа.** Судѣ поѣтѣной въ Ходорѣвъ обѣщѣе подѣ д. 13. марта с. р. лицитаціоу реальности въ Новосѣлцѣхъ Плана Сохана поѣщѣванѣю на 385 зр. на заспокоеніе долгу жидѣвского въ квѣтъ 26. зр.

— **Зъ Пешту** доносѣтъ телеграмѣ, шо въ Новѣмъ-Садѣ (Newatz) арештовано бывшего архиащирѣ Пелагичѣ, при котромъ знаѣдено писѣма, подѣбурѣючій Сербѣвъ австрийскихъ. Пелагичѣ огѣставлено примусомъ до границѣ сербскѣй.

— **Шведскій парламентѣ** въ Штонголѣмѣ прѣйняѣтъ законѣ, котрымъ прѣзначуѣюа обовязокѣ до службы воѣсковоа до 40. року жѣта.

— **Замордованѣе великого шерифѣ.** Зъ Персіи надѣлѣшла вѣдомѣсть, шо великого шерифѣ Мекки, Руссейна башу заштѣлетѣнавѣтѣ жѣвѣй перскій богѣомѣлецъ въ ханѣ, коли великѣй шерифѣ, вѣдучи зъ Мекки, прѣрѣздѣжалъ верхожѣ черезъ мѣсто Джѣдѣ, витаный людношѣю и консулами европейскими. Великѣй шерифѣ значѣтъ у Турѣкѣвъ толькѣ, шо у католикѣвъ пана. Забитый п. шерифѣ числитѣ 40 лѣтъ и будѣ 39-имъ наследникомъ пророка Магомѣта. Бѣго мощѣ будѣтъ перенесѣнѣ до Мекки и зложено коло грѣбу пророка.

— **До серединѣ Африки** выбрѣсѣся нова наукова вышрѣва зъ Бельгїи, въ котрой беруть участь головно инженерѣ и кушѣй. Вышрѣва, крѣмъ дослѣдѣвъ науковыхъ маѣ еще такожѣ цѣль вознаоушѣвати въ тымъ мѣстоцѣхъ оады торговельной для збуванія товаровъ бельгїейскихъ.

— **Отѣро,** агѣнтаторѣ, стрѣлявшій на ишпанского короля и королеву, збѣтанѣ д. 14 цѣтвѣти въ Мадридѣ огѣтраченѣмъ.

— **Отжѣвшій повѣшеникъ.** Зъ Пешту доносѣтъ цѣкѣнымъ случѣямъ. Въ Раабѣ повѣшѣно розѣбѣннѣа Такача за мордѣство двоухъ жѣнокѣ спѣвѣнею 1 грудня 1878 въ Босіи. По повѣшѣню лѣсарѣ судовый огѣтвердѣлъ смертѣ и трупѣ сѣгѣ перѣданѣ до секѣционѣваня. Коли грѣуцѣ лежалъ уже на столѣ, прѣв. Вирѣзуѣтъ получѣвъ тѣло повѣшѣного съ батарею электричну. Повѣшѣннѣкъ почалъ на загалѣе огѣудѣваніе вѣйхъ дыхѣтъ, хрѣпѣтъ, наговѣрѣ огѣрѣнѣтъ очѣ. Икѣмѣрною причиноу вѣудѣваніемъ кѣтѣной операціи будѣ оуухлѣна на шѣи зъ шѣробѣту. Зъ сильного стѣсненія оуухлѣны повѣшѣннѣкъ задѣрѣвѣтъ и на тоѣ подѣстанѣ лѣсарѣ огѣтвердѣлъ смертѣ. По огѣитѣ повѣшѣннѣкъ вывѣтъ въ таке сильнѣ деярѣвомъ, шо мусѣлы его посторонѣ ами прѣвѣзати до постѣды. Миністерѣвъ правосудія розпорѣдѣлъ, заѣдѣломѣнымъ телеграфично, зѣнехѣти далшій проки и подѣтъ цѣсаревѣ нову прѣсѣбу о улашѣванѣея. Улашѣваніе дѣйстви прѣйшѣло, але зѣстѣтъ повѣшѣннѣкъ вже мертвого.

ВСЯЧИНА.

— **Трагичный случай** станѣо недавно въ сѣлѣ Ольшанахъ коло Харѣвоа. Одиѣкъ сѣляннѣкъ вернуѣтъ додѣвъ зъ торгу, гдѣ прѣдѣтъ зѣбже за 50 рублѣтъ. Прѣйшовши до хѣты, вѣнѣтъ гроши и поставѣлъ дѣтъ 25 рублѣвъ асагнаціи на столѣ, а самѣ вышѣлъ. Сынѣкъ его старшій, 3-4 лѣтний злочинѣкъ, по-

